

Kerstmis is dan een keerpunt: God zelf breekt met het ellebogenwerk dat ons wordt aangeprezen; in plaats van op te klimmen over de ruggen van anderen daalt Hij af om naast mensen te staan. Als Kind in de kribbe verbindt hij zich met ons onzeker en bedreigd bestaan; zijn grootheid omarmt onze menselijke kleinheid en wordt er één mee. Zo breekt Hij met de strijd van mensen om de macht en begint die af te breken. Hoor wat Jesaja – in de eerste lezing – zegt:

*Het drukkende juk, de stang op hun schouders,
de stok van de drijver, U breekt ze stuk als op de dag van Midjan.
Want een kind wordt geboren, een zoon wordt ons gegeven.
men noemt hem wonder van beleid, vader voor eeuwig, vredevorst.*

U zult zeggen: 'Heel mooi, zo'n gebaar. Maar wat heb je aan een koning incognito? Hoezo 'Groot is de macht en eindeloos de vrede voor de troon van David, voor zijn koninkrijk? Fijn dat hij waarneemt en betrokken is. Maar gebeurt er ook wat? Een goede vraag. Maar wat moet er éérst gebeuren: dat is de kwestie. Wij willen een instant-oplossing, directe remedie; God kiest voor relatie, voor samen optrekken. De boodschap van het Kerstkind luidt: 'Ik wil bij je zijn, waar je ook bent. Hoe je er ook aan toe bent, je bent nú al de moeite waard als mijn tochtgenoot. Niet over je hoofd heen maar mét jou wil ik beginnen waar je nu bent, om de weg te vinden en de tocht vol te houden; om te komen tot een bevrijd bestaan. Ik houd van jouw gezelschap; ik geloof in je. Samen komen we verder.' Mensen worden niet bevrijd van het verleden door maatregelen die over hen heen gaan. Zij moeten zich eerst gehoord en gezien weten, hun besef van eigenwaarde terugkrijgen. De slachtoffers die als kind misbruikt zijn door mensen van de kerk willen allereerst erkenning: aandacht voor hun leed in plaats van bezorgdheid om de eer van de kerk. Dat is ook de keuze van Jezus: voor hem telde nabij zijn, en niet wat mensen van hem dachten.

De evangelist Matteüs heeft een wonderlijke opmerking na een genezing door deze mensenzoon. Hij haalt er een woord van Jesaja bij dat we op zo'n moment niet zouden verwachten: '*Hij heeft onze kwalen gedragen, onze lasten getorst*'. Matteüs ziet kennelijk in Jezus' handelen allereerst solidariteit: meetrekken en meedragen. En dát meetrekken en meedragen werkt genezend. Ik hoor u al vragen: 'Hoe merk je dat?' Niet als je blijft zitten en afwacht wat er komt. Eerst als je je openstelt voor die stille nabijheid, en ook zelf met hem je leven oppakt en met hem op weg gaat, zul je het merken. Gaande de weg met hem ontdek je hoe hij je Redder is.

VOORBEDE

Bidden wij tot God
die naar ons afdaalt
en als mensenkind met ons wil zijn:

Voor de kinderen, vrouwen en mannen
die door oorlogsgeweld worden opgejaagd:
dat zij mensen ontmoeten die hun nood verstaan
en met hen zoeken naar nieuwe toekomst.

STILTE

Voor hen die als kind zijn geschonden voor het leven,
omdat ze werden misbruikt door hen
die zij het meest vertrouwden:
dat wij als kerk ons laten gezeggen door hun leed.

STILTE

Om behoud van een menselijke samenleving in ons land:
dat wij ons geen angst laten aanpraten,
niet verharderen tegenover vreemdelingen
en het open gesprek blijven zoeken met andere culturen.

STILTE

Om vertrouwen in moeilijke tijden,
als wij niet zien hoe het verder moet:
dat wij kracht putten uit het Kind
dat onze onmacht heeft gedeeld.

STILTE

Voor de geloofsgemeenschap die wij samen vormen:
dat wij zoals de herders in Bethlehem
een blijde boodschap kunnen doorgeven
aan hen die zoekende zijn in onze omgeving.

STILTE